

Rum Netepake Wahyu - Nomer Limalas

Ujian Pungkasan: Waspada marang Kontroversi Profetik bab Arca Sato Galak

Jeff Pippenger

2024-09-03

Saiki kita dumunung ing mangsa pangujian tumrap gambaring kéwan galak, lan pasulayan nabi kapisan ing sajarah Adventisme saiki lagi kaulang maneh. Ing Juli 2023, Mikhaèl sang penghulu malaékat tumedhak kanggo nggugah balung-balung garingé Yézkiel sing mati, kang padha gumlethak katempuh pati ana ing dalan kutha gedhé iku, yaiku Sodom lan Mesir. Ana ing pasal sewelas kitab Wahyu, wong-wong mau katuntun metu saka turu pati déning pambageyaning Roh. Ana ing pasal telung puluh pitu kitab Yézkiel, piwulang bab patang angin iku katetepaké minangka piwulang sing ngowahi balung-balung garing sing mati, kang katandhani minangka sakabèhé brayat Israèl, dadi wadya-balané Pangéran. Nabi Danièl nglambangaké saksi loro Yohanes sing katempuh pati, lan dhèwèké uga nglambangaké wong-wong ing lembah balung-balung garing sing mati, uga para prawan wicaksana ing pasemon iku.

Nalika para Millerit ngleksanani pasemon iku, wong-wong mau banjur ngerti manawa pengalamané kagambarake ana ing pasemon kasebut. Wong satus patang puluh papat ewu uga bakal kudu ngerti manawa wong-wong mau wis ana ing mangsa panundhan. Kaya Daniel ing pasal sanga, wong-wong mau bakal kudu ngerti manawa wong-wong mau wis kasebar menyang tanahé para mungsuh, kaya sing digambarake déning pitung mangsa ing Imamat rong puluh nem, lan uga mangertèni pralambang kéwan-kéwan sing rahasia saka Nebukadnésar.

Ing saben larik iki ana sawijining ujian kenabian saka Sabdaning Allah kang kaandharake. Loro seksi kang mati ana ing dalan iku kapenuhan Roh nalika padha ditangèkaké manèh. Balung-balung mati ing pamedharan Ézékiel perlu ngrungokaké sawijining pawarta kenabian. Daniel lagi nyinaoni tulisan-tulisan Musa lan Yeremia nalika dheweke digugah marang kaanané kang kasebar. Ing pasal loro, Daniel lan telu wong pinujul iku kanthi kiasan digugah marang kasunyatan yèn dheweke wis katetepaké ana ing sangisoring dhawuh paukuman pati, banjur pepadhang kenabian kang wis didhelikaké lan sabanjuré dibukak segelé nylametaké Daniel lan telu kancané. Para prawan ing pasemon iku digugah déning sawijining “pambengok” ing tengah wengi. Para Millerit digugah nalika Kristus nyingkiraké astané saka gambar-gambar ing bagan. Ing kabèh enem seksi iku, pawarta kenabianlah kang nggugah wong-wong mati utawa turu. Sawisé iku banjur ngasilaké sawijining ujian kang ing pungkasaning prosès pangujian iku kawedhar rong golongan.

Adhedhasar larik-larik punika, katetepaken bilih nalika satus patang puluh sekawan ewu dipunwunguaken ing dinten-dinten wekasan, punika inggih pesenipun Yehezkiel bab sekawan angin, lan bab panyebaran kaping pitu dening Musa ing Imamat kalih dasa enem. Punika pesen bab kawungunipun tiyang pejah ingkang dipunasta dening Mikhaèl,

pangarsaning para malaékat. Punika pesen bab pangimpen rahasiaipun Nebukadnezar ngenani reca saking kéwan-kéwan.

Para prawan diuji adhedhasar apa padha nduwèni lenga, kang diidentifikasi minangka “pesen-pesening Rohé Allah.” Wong-wong Millerit kawangun nalika padha nyumurupi yèn dhèwèké katandhani ana ing Sabdaning ramalané Allah, lan uga nalika padha ndeleng yèn bukti kang padha sing wiwitané nuntun dhèwèké kanggo ngramal taun 1843, satemené ngramal tanggal 22 Oktober 1844. Adhedhasar garis-garis iki, diteguhaké yèn nalika sèket patang ewu kaping pindho lan patang puluh èwu padha kawangun ing dina-dina wekasan, dhèwèké bakal kawangun marang sawijining pesen ujian kenabian kang ngasilaké rong golongan wong panyembah.

Kabeh garis iki nemokake kasampurnan lan penggenapané kang sampurna lan pungkasan ing mangsa pacoban nabi kang diwakili déning pambentukan gambar marang lan saka kéwan buas. Pacoban iku rampung nalika mangsa kasempatan sih-rahmat katutup tumrap para prawan ing hukum Minggu. Mulané, prosès pacoban gambar kéwan buas, kang bola-bali diwakili minangka sawijining pacoban kang nduduhaké sapa waé kang wis mangertèni marang pekabaran kang wis kabukak segelé, diwakili déning kabèh garis nabi iki. Ing Daniel rolas, para wicaksana kang mangertèni tambahé kawruh ngliwati sawijining prosès pacoban telung tataran kang diwakili minangka dimurnèkaké, diputihaké, lan diuji. Telung tataran mau iku tataran-tataran keyakinan kang digawa déning Roh Suci, kang makili keyakinan bab dosa, kabeneran, lan pangadilan. Telung tataran mau iku plataran, papan suci, lan Papan Mahasuci. Telung tataran mau uga diwakili ing telung malaékat ing Wahyu patbelas, uga ing pengalaman Daniel lan telung wong pinilih ing pasal siji. Ana ing kono dhèwèké pisanan ngliwati pacoban babagan pangan, banjur pacoban pandeleng, lan pungkasané padha ngliwati pacoban katelu kang kaparingaké déning raja lor—kang diwakili déning Nebukadnezar.

Dene tumrap bocah papat iki, Gusti Allah maringi marang wong-wong mau kawruh lan kaprigelan ing sakehing piwulang lan kawicaksanaan; lan Daniel nduwèni pangerten ing sakehing wahyu lan pangimpen. Nalika wus tekan pungkasaning dina-dina kang wus dipangandikakaké déning Sang Prabu supaya wong-wong mau digawa mlebu, mula kepala para sida-sida nggawa wong-wong mau sowan ana ing ngarsané Nebukadnezar. Lan Sang Prabu ngandika karo wong-wong mau; lan ana ing antarané kabèh mau ora ana kang tinemu kaya Daniel, Hananya, Misael, lan Azarya; mulané wong-wong mau banjur ngadeg ana ing ngarsané Sang Prabu. Lan ing sakehing prakara kawicaksanaan lan pangerten kang Sang Prabu takonaké marang wong-wong mau, panjenengané nemu yèn wong-wong mau sapuluh kaping luwih becik tinimbang kabèh para ahli jimat lan para juru lintang kang ana ing saindenging karajané. Daniel 1:17–20.

Panggodhan pungkasan saka telung panggodhan kanggo Daniel lan telu para luhur iku sawijining panggodhan kang kalaksanakake déning Nebukadnésar; mulané, iki nggambaraké yèn panggodhan profetik pungkasan kang dilambangaké déning Daniel lan telu para luhur iku magepokan karo Babul, awit Nebukadnésar iku raja, kang ana ing Yesaya bab pitu, ayat

wolu lan sanga, netepaké sawijining raja, ibukutha sawijining bangsa, lan sawijining “sirah,” kang dadi pralambang-pralambang kang bisa dipertukaraké. “Sirah” iku nggambaraké sirahing Babul Modhèren ing dina-dina pungkasan. “Sirah” iku ing dina-dina pungkasan yaiku wanita sundel ing Wahyu pitulas, kang ana tulisan ing bathuké mangkéné:
“RAHASIA, BABUL AGUNG, IBUNÉ PARA SUNDEL LAN KABEH KEDADOSAN NJIJKI ING BUMI.”

Ujian kenabian pungkasan tumrap golongan satus patang puluh papat ewu ana gegayutané karo pangerten kang bener utawa kang kliru ngenani “sirah” Babil modern ing dina-dina wekasan. Ujian pungkasané uga nyakup pangerten yèn Babil modern lan Roma modern iku lambang-lambang kang bisa silih gantèni, lan mulané “sirah” Babil modern iku “sirah” kang padha ing salah siji garis, amarga iku kabèh minangka lambang-lambang kang bisa silih gantèni.

“Jagad kebak prahara, perang, lan pasulayan. Nanging ana ing sangisoré siji kepala—daya kapapaan—umat manungsa bakal manunggal kanggo nglawan Gusti Allah ana ing pribadiné para seksiné.” Testimonies, volume 7, 182.

Danièl lan telu pahlawan suci punika nedahaken bilih ujian profètis ing pungkasan, amargi punika tansah dados ujian tumrap ramalan, inggih punika ujian ngenani bab Rum, awit sirah ing dinten-dinten pungkasan punika kakuwasan kapapaan, ingkang dipratandhani déning Nebukadnésar, sirah kapisan Babilon, ingkang piyambak nguji Danièl lan telu pahlawan suci punika. Pasulayan ingkang dipratandhani déning Danièl lan telu pahlawan suci punika, ugi sampun diprayogakaken rumiyin déning pasulayan kapisan wonten ing sajarah dhasar Adventisme, kados ingkang dipunwedharaken wonten ing bagan 1843, ingkang dipunarahaken déning asta Sang Pangéran, lan boten kenging dipunowahi. Pasulayan ingkang dipunwedharaken wonten ing bagan 1843 punika adhedhasar pangenalan Antiochus Epiphanes utawi Rum kapir minangka kakuwasan ingkang netepaken wahyu wonten ing ayat patbelas saking Danièl bab sewelas.

Ing sajarahé dina-dina wekasan, wong satus patang puluh papat ewu bakal kauji adhedhasar pangertené ngenani pratandha-pratandha kenabian. Pangerten kenabian ditetepaké déning sawetara larik wangsit sing nyokong yèn paukuman pungkasan iku sajatiné asipat kenabian. Paukuman iku bakal lumaku saya maju lan bakal tekan ing pungkasané kanthi kawedharan rong golongan wong sing padha nyembah.

Kados katuduhaké ing Daniel pasal rolas, panggodhèn iku diwiwiti nalika pepadhang pitedah anyar dibikak meterainé, lan panggodhèn kapisan banjur yaiku apa bakal mangan piwulang iku utawa nampik piwulang iku. Panggodhèn iku katuduhaké déning Daniel minangka “disucekaké,” lan panggodhèn sabanjuré déning Daniel sinebut, “didadèkaké putih,” lan prosès iku rampung ing panggodhèn katelu lan pungkasan kang katuduhaké minangka “dipun-cobi.” Panggodhèn katelu lan pungkasan iku yaiku ing ngendi loro golongan mau “dipun-cobi,” lan ana ing kono padha ngetingalaké apa padha nduwèni lenga, utawa ora.

Bab siji Kitab Daniel kanthi cetha langsung ngidhidentifikasi ujian pungkasan, lan mulane Daniel lagi ngidhidentifikasi ujian kang digambaraké minangka “pangwujudané reca kéwan galak” kang dadi “ujian kang umaté Gusti Allah kudu liwati,” loro-loroné sadurungé “padha disegel” lan uga sadurungé “masa kasempatan ditutup” nalika hukum Minggu kang enggal rawuh.

Pangajab bab carane gambaré kéwan iku kawangun nyakup pangajab profètis kanggo mangertèni struktur profètis saka pasatuan telu rangkap. Naga, kéwan, lan nabi palsu nduwèni struktur profètis kang tartamtu, kang ditetepaké adhedhasar akèh saksi profètis. Mangertèni kepriyé pasatuan telu rangkap iku manunggal dadi siji kakuwatan profètis ing dina-dina wekasan, tegesé mangertèni kepriyé gambaré kéwan iku kawangun.

Sawijining ilustrasi sing prasaja, nanging ruwet, ngenani wigatiné mangertèni kadospundi gambaring kéwan iku kawangun ing jaman pungkasan, yaiku paseksèné Paulus bab manungsa duraka ing pasal kapindho saka Tesalonika Kapindho. Paulus ngrembag sesambetan kenabian antarané Roma kapir lan Roma kapapal, lan nalika piyambakipun nindakaken punika, piyambakipun nedahaken bilih “sesambetan kenabian antarané Roma kapir lan Roma kapapal” punika minangka sawijining prakara kang mujudaké rong golongan wong kang padha nyembah.

Sawijining golongan tresna marang bebener bab “sesambungan profetik antarane Roma kapir lan Roma kepausan,” lan golongan liyane ora tresna marang bebener iku lan mulane nampa kasasarane kang banget kuwat. Sesambungan profetik antarane Roma kapir lan Roma kepausan kang dipratelakake déning Paulus iku mung salah siji saka akèh pethikan profetik kang nggambarake sesambungane kaloro kakuwasan iku, lan uga sesambungane kaloro kakuwasan iku karo Amerika Serikat.

Roma kapir iku naga, Roma kepausan iku kéwan, lan Amérika Sarékat iku nabi palsu. Akhab iku ratu naga saka sapuluh ratu, kang kawin karo Izebel, sundel iku, kang mrentah ngungkuli golongan nabi-nabi palsu kang kapérang dadi loro. Nabi-nabi lanang iku para nabi Baal, lan para imam ing alas suci makili déwi wadon Asytarot. Bareng padha bebarengan, kabeh iku nglambangaké nabi palsu ing dina-dina pungkasan, kang mbentuk gambaré kéwan, kaya kang kawakili déning para imam wadon lan para nabi lanang.

Naga iku Akhab, kang dadi pralambang saka sapuluh ratu ing Wahyu pitulas, lan iku karajan kapitu saka wolung karajan. Karajan kaping enem iku Amerika Serikat, para nabi palsu Yézebel; karajan kapitu iku sapuluh ratu, Perserikatan Bangsa-Bangsa, kakuwatan naga; lan karajan kaping wolu, yaiku sing asalé saka pitu, iku karajan kaping lima kang nampa tatune pati, kang kawungokaké manèh minangka karajan kaping wolu lan pungkasan, yaiku kéwan, kang marang lan miturut iku Amerika Serikat lan sawisé iku jagad kabèh gawé sawijining gambar.

Daniel pasal siji nedahaké sawijining ujian pungkasan profetik kang nyakup pangerten ngenani Roma kaya kang kaawakaké ana ing Sabdaning Allah. 2 Tesalonika nedahaké yèn ujian pungkasan profetik iku kalebu pepadhang ngenani struktur Roma Modern, kaya kang

kaawakaké lumantar sesambetan profetik lan pulitik antarané Roma kapisan lan Roma kapapan.

Bab loro kitab Daniel njlentrehake bilih wonten sawijining rahasia ingkang kabikak segelé ing dinten-dinten wekasan, ingkang nguji wong satus patang puluh papat ewu, awit Daniel lan telung priya ingkang pinilih wonten ing bab loro punika makili umat Allah ing wekdal pungkasan. Rahasia kenabian ingkang kabikak segelé punika, lan mila dados pangujian tumrap piyambakipun, inggih punika impen rahasia Nebukadnésar bab reca kéwan-kéwan, saéngga makili ujian pungkasan tumrap wong satus patang puluh papat ewu, ingkang, kados ingkang kacathet déning Sister White, “the formation of the image of the beast.”

Pacoban kang dipralambangaké déning bab kapindho saka kitab Daniel katetepaké ing sangisoré ancaman pati. Minangka sawijining gambaran ngenani dina-dina pungkasan, prakara iku negesaké apa kang wis diwulangaké déning Paulus nalika panjenengané ngandharaké pangapusan pikiran kang rosa sing tumiba marang wong-wong kang ora tresna marang kayektèn. Ing sajarah Daniel, pangertené nylametaké para wong wicaksana ing Babil, nanging sawisé pacoban pungkasan ing dina-dina wekasan ora ana manèh mangsa kasempatan sih-rahmat.

Saben larik saka pasulayan ngenani Roma minangka sawijining pralambang sing wis kita idhidentifikasi maringi paseksi langsung tumrap pasulayan sing saiki lagi lumaku. Nalika gerakan kanggo undhang-undhang Minggu saiki lagi maju kanthi peteng, pangandikaning Allah sing sipaté kenabian lagi nandhani tekane, sanadyan mung sithik banget jiwa-jiwa sing dadi anak-anaking pepadhang, lan wong-wong sing dudu anak-anaking pepadhang, mulane ora ngerti manawa wedhi-wektuning mangsa probation lagi cepet entek. Kahanan iki dumadi ana ing konteks sing wis diidentifikasi déning Sister White, ing ngendi gerakan-gerakan pungkasan bakal dadi gerakan sing cepet. Ing Juli 2023 Michael tumedhak kanggo ngadegaké tentara-Nya sing gagah prakosa, nanging supaya dadi bagean saka tentara iku ana sawijining pakaryan kenabian sing dhisik kudu kaleksanan, lan pakaryan iku kaleksanan ana ing lingkungan pulitik ing ngendi gambaring kéwan galak iku lagi kabentuk.

Pakaryan nabi sing kudu kaleksanan nyakup pangangen-angen marang kabentuké gambaring kéwan galak. Muriding ramalan kudu ngenali, lumantar kedadéan-kedadéan sing lagi dumadi ing sajarah saiki, yèn faktor-faktor agama lan pulitik sing ngasilaké gambaré kéwan galak ing Amérika Sarékat wis lumaku. Murid iku uga kudu ngenali kepriyé gambaré kéwan galak kabentuk kanthi cara nabi, kaya dene katetepaké ana ing pangandikané Allah. Dhèwèké uga kudu ngenali yèn nalika gambaré kéwan galak lagi dibentuk ing Amérika Sarékat, gambaré Allah lagi dibentuk ing sajroning satus patang puluh papat ewu. Dhèwèké kudu mangertèni paralèl sajarah dina-dina pungkasan karo para Millerit sajroning pangrembakaning pekabaran Pambengok Tengah Wengi ing sajarahé dhéwé, nalika wong-wong mau kagugah marang kasunyatan yèn wong-wong mau ana ing mangsa ngentèni miturut pasemon iku, lan mulané wong-wong mau dhéwé iku para prawan. Katelu unsur mau kabèh minangka pérangan saka ujian nabi sing wiwit kawedhar ing Juli 2023.

“Sapandhaping garis” saben pasulayan ngenani Roma sing wis muncul sajroning sajarah Advent iku minangka sajarah suci sing dibaleni maneh ing dina-dina wekasan. Pasulayan pungkasan ngenani Roma iku minangka akibat langsung saka umaté Allah sing ora gelem kaélingi déning pesen sing teka ing Juli 2023.

“Allah bakal nguwataké umaté; manawa sarana-sarana liyané gagal, pasamuwan-pasamuwan sesat bakal mlebu ing antarané wong-wong mau, kang bakal nyaring wong-wong mau, misahaké damèn saka gandum. Gusti nimbali sakehé wong kang percaya marang pangandikané supaya tangi saka turu. Pepadhang kang aji wis rawuh, cocog kanggo jaman iki. Iku yaiku kayektèn Kitab Suci, kang nuduhaké bebaya-bebaya sing wis ana pas ing ngarepé kita. Pepadhang iki kuduné nuntun kita marang panlitèn Kitab Suci kanthi temen-temen lan marang pamariksaan kang satiti banget tumrap pendirian-pendirian kang kita ugemi. Allah ngersakaké supaya sakehé segi lan pendirian kayektèn diselidiki kanthi tuntas lan tanpa kendhat, kanthi pandonga lan pasa. Para percaya aja nganti mapan ing panganggep-panganggep lan gagasan-gagasan samar bab apa kang dadi kayektèn. Imané kudu madeg kukuh ing ndhuwur pangandikané Allah supaya nalika mangsa pangujian rawuh lan wong-wong mau digawa ana ing ngarsané para pasamuwan kanggo mènèhi wangsulan babagan imané, wong-wong mau bisa maringi alesan bab pangarep-arep kang ana ing sajroné, kanthi lemah lembut lan wedi-asih.

“Gugahen, gugahen, gugahen. Pokok-pokok perkara kang kita aturake marang donya kudu dadi kasunyatan kang urip tumrap kita. Wigati banget menawa ing mbélani piwulang-piwulang kang kita anggep minangka pasal-pasal dhasaring percaya, kita aja nganti ngidini awak kita migunakaké alesan-alesan kang ora sakabèhé bener lan kukuh. Iku bisa migunani kanggo ndadèkaké wong kang nentang dadi meneng, nanging ora ngormati kayektèn. Kita kudu ngaturaké alesan-alesan kang kukuh, kang ora mung bakal ndadèkaké para lawan kita meneng, nanging uga bakal tahan marang panalitèn kang paling cedhak lan paling njlimet. Ing antarané wong-wong kang wis nglatih awaké dhéwé dadi juru rembug, ana bebaya gedhé yèn wong-wong mau ora bakal nangani pangandikaning Allah kanthi adil lan jujur. Nalika ngadhepi wong kang nentang, iku kudu dadi upaya kita kang tenanan kanggo ngaturaké pokok-pokok perkara kanthi cara kang bisa nguripaké pangyakin ing sajroning atiné, dudu mung ngupaya maringi kapercayan marang wong percaya.”

“Apa waé kamajuan intelektualé manungsa, aja nganti sedhéla waé dhèwèké ngira yèn ora ana perlu nggoleki Kitab Suci kanthi temenan lan tanpa kendhat supaya oleh pepadhang kang luwih ageng. Minangka sawijining umat, kita katimbalan siji-siji supaya dadi para siswaing wangsit. Kita kudu waspada kanthi temen supaya kita bisa mbedakaké saben sorot pepadhang kang bakal diparingaké Allah marang kita. Kita kudu nyekel pepadhang-pratandha kawitan saka kayektèn; lan lumantar panaliten kang kebak pandonga, pepadhang kang luwih cetha bisa dipikolèh, kang bisa digawa marang ngarepé wong liya.” Testimonies. Volume 5, 708.

Para Protestan ing jamané Miller ora gelem dipréntah déning paugeran tata basa, lan milih nglirwakaké tembung “uga” ing ayat patbelas, kang miturut tata basa netepaké yèn “para rampog saka bangsamu” makili sawijining kakuwasan anyar kang lagi dilebokaké menyang lakuné prastawa-prastawa sing diwakili ana ing ayat-ayat panggonané ayat patbelas kuwi. Uriah Smith nindakaké prakara kang padha nalika dhèwèké nglirwakaké bukti tata basa sing mbuktèkaké yèn raja saka lor ing ayat telung puluh enem lan sabanjuré ing ayat patang puluh mesthiné padha karo raja saka lor sing wis dadi pokok rembug wiwit ayat telung puluh siji.

Saiki wong-wong sing mulang manawa Amerika Serikat iku “para rampog” migunakaké sawijining pethikan saka Sister White sing netepaké kakuwasan kapapaan lan Amerika Serikat minangka loro kakuwasan utama sing nindhès ing dina-dina pungkasan, banjur mbengkongaké tata basané kanggo mbantah manawa rujukan “old world” sing dienggo Sister White kanggo njlentrehaké Éropah sajatiné nggambaraké sajarah jaman biyèn. Tata basa ing pethikan mau mbuktèkaké manawa anggèpan iku ora bener, lan cara Sister White migunakaké “old world” ing pethikan mau selaras karo cara panjenengané migunakaké ungkapan iku ing panggonan-panggonan liya ing tulisan-tulisané. Nalika panjenengané nindakaké mangkono, panjenengané uga selaras karo para sajarawan sing migunakaké ungkapan “old world” gegayutan karo “new world” kanggo mbedakaké Éropah lan Amérika.

“Romanisme ing Donya Lawas lan Protestantisme murtad ing Donya Anyar bakal nempuh lakuning tumindak kang sarupa tumrap wong-wong kang ngormati sakabèhé pranatan ilahi.” *The Great Controversy*, 615.

Miturut tata basa, ungkapan “will pursue” nandhakaké yèn kaloro kakuwasan sing diwakili déning “old world” lan “new” kuwi padha-padha “pursue” panganiaya marang umaté Gusti Allah ing dina-dina pungkasan, lan sacara gramatikal iku kliru yèn dianggep yèn ukara iki ngrujuk marang “old world” minangka sajarah biyèn, lan “new” minangka dina-dina pungkasan. “Line upon line,” sakehing pasulayan lawasé Roma maringi pitedah marang siswa wangsit ngenani dina-dina pungkasan yèn nalika padha kawangun, ujian gambar kéwan iku bakal nyakup sawijining kaanan ing ngendi identifikasi sing bener ngenani para perampok saka bangsamu kawehaké. Pangerten sing bener ngenani “robbers” kapacak ing bagan para pelopor taun 1843, lan mulané iku sawijining kayektèn dhasar, sing wis dikonfirmasi déning panguwasa Roh Nubuat. Iki nandhakaké yèn nalika para siswa wangsit padha tangi marang ujian pungkasané, prakara bab “robbers” uga bakal makili serangan pungkasan marang kayektèn-kayektèn dhasar, lan Roh Nubuat.

Kita bakal nerusake pamikiran-pamikiran iki ing artikel sabanjure.